

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Black Tulip. Nou origen

Inauguració: Dijous, 5 de setembre de 2013, 12.00 h.

Exposició: 05.09.2013 – 13.12.2013. Dimarts a divendres de 10.30 a 19.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.30 h.

La Galeria Estrany-de la Mota té el plaer de presentar per primera vegada en una galeria el treball de Black Tulip.

Black Tulip no és un col·lectiu d'artistes, és un paraigua que acull de forma anònima propostes de diversa índole amb voluntat experimental. Black Tulip es presenta com un estat transitori, un cos abstracte per ser encarnat, desplaçant la importància de l'autoria per subratllar una experiència directa amb l'obra.

Durant cent dies Black Tulip ocuparà amb diverses propostes l'espai de la galeria sota el títol genèric de *Nou origen*. El projecte consta de quatre fases expositives i tres activitats paral·leles (taller, conferència i fanzine):

- Acció inaugural: 05.09.2013
- Fase 1: 26.09.2013 – 11.10.2013
- Fase 2: 26.10.2013 – 13.11.2013
- Fase 3: 23.11.2013 – 13.12.2013

L'acte inaugural de *Nou origen*, dins del programa general d'Art Nou tindrà lloc el dia 5 de setembre amb una acció a les 19.30h. Aquesta acció consisteix a reprendre l'activitat del muntacàrregues en desús des de fa quinze anys i alhora al·ludeix al passat industrial de l'espai que ara acull a la galeria.

El títol *Nou origen* planteja dos termes que s'anul·len l'un a l'altre. No pot referir al "original" donant la idea de "nou". O dit d'una altra manera, la conjunció d'aquestes dues paraules s'hauria d'entendre com un "següim". Al mateix temps "nou origen" al·ludeix encara que de manera ingènua a cert retrocés, involució, i es col·loca en un estat suspès. En aquest estat s'anhela redescobrir el valor dels elements més simples, els que componen una exposició, i que com producció estan inevitable i íntimament lligats a un entorn sociopolític. Aquests elements comuns a totes les fases del projecte són:

- El treball amb l'espai de la galeria com a lloc històric i físicament canviant
- L'objecte d'art com a condensador de temps i de diversos fluxos
- L'activació a través del cos de l'espectador
- La potencialitat del llenguatge a càrrec del text en sala

La proposta per a la *Fase 1* es compon de diferents elements materials com cartó, fusta, teixit, bastida, corretges, escuma de poliuretà... i altres com la narració, la seqüència o el recorregut. Tot això es proposa com un únic cos, en què els diferents elements s'acoblen de manera que hi hagi la necessitat íntima entre ells. L'espai, l'objecte, el text i el cos s'entenen de manera indivisible i les seves funcions s'alternen: una estructura que és text, un text que és escultura, una escultura que és cos.

En un dels extrems de la bastida trovem una cadira i unes fotocòpies (un text que tenia a veure amb la invisibilitat i el desdoblament, i referències a diversos personatges com Lovecraft, Pessoa o Crowley),

acompanya al text una peça sonora que reproduïx sons del fons marí gravats amb un sonar. Unes cortines a manera de teló ocupen la totalitat de la paret ocultant els accessos a les oficines i al magatzem. Mentre a terra, dues escultures pensades per ser observades des d'un punt de vista zenital inquieten la nostra mirada.

La meta d'aquest exercici convida a plantejar una mirada retrospectiva i experiencial de l'espai entesa com a objecte artístic.

La *Fase 2* agafa el testimoni de l'acció inaugural i de la fase anterior. *Nou origen* es va posar en marxa amb l'acció inaugural que va consistir a reprendre l'activitat del muntacàrregues en desús des de feia 15 anys. La màquina, fabricada i instal·lada fa més 80 anys en plena època industrial, connecta amb tots els usos i desusos de l'espai que avui ocupa la galeria: taller de metal·lúrgia, taller mecànic, editorial, antiquari o simplement magatzem.

El protagonisme de l'espai continua a la *Fase 1* del projecte a través d'una bastida dissenyada per articular, en un doble sentit i d'una manera íntima, l'experiència de les peces i també amb l'espai de la mateixa galeria. L'espectador camina a dos metres de cota sobre el sòl, suspès en una temporalitat ambigua, podent tocar el sostre i descobrir totes aquestes fites i rastres del temps sobre l'espai.

A la *Fase 2*, l'eix vertebrador és el mateix trànsit. Mitjançant l'analogia del passadís, el recorregut ens remet a si mateix i ens planteja diferents focus d'atenció en el camí: una maqueta en fusta, un vídeo, i dos treballs que escometen la xerrada i el format fanzine respectivament. Aquests dos últims recolzats pel programa de la *Tardor de l'art*.

La bastida es va cobrir parcialment per reduir la totalitat de l'espai de la galeria a un passadís. En una sèrie de girs i descensos de nivell, il·luminats alternativament per fluorescents verds i magentes, l'espectador lliscava a l'interior d'un túnel definit per una seqüència d'interrupcions. En primer lloc, una sèrie de fragments de bandes sonores orfes d'imatge en un punt mort del recorregut. Tot seguit, un monitor emetent un film estrany: una successió ininterrompuda de personatges de la història del cinema, entrant i sortint de trapes que s'obren i es tanquen, atrapats en un loop interminable. L'acció quedava suspesa en uns llimbs sense resolució, sense desenllaç, tan sols transició, anades i vingudes, aparicions i desaparicions. Finalment, pujant a una escala podíem treure el cap, novament a partir d'un joc de trapes, a l'interior de la maqueta d'una de les majors esglésies del Brasil (encara en construcció), en la qual vidres d'última generació absorbeixen la llum del sol per transformar-la en reflexos daurats. Un espiell construït amb aquest vidre ens reflectia i al mateix temps deixava veure la part exterior al recorregut. Simultàniament i al llarg d'aquesta segona fase, una *performance* expandida en el temps, va involucrar a un dels membres de la galeria, en rebre diàriament trucades telefòniques amb la instrucció de respondre a una sèrie de preguntes caminant al voltant de la bastida. Les preguntes anaven perfilant un personatge a partir d'una sèrie de descripcions.

En una mena de seqüència abrupta les fases es van esquivant i conviden a exercitar una mirada retrospectiva a l'experiència del mateix espai entesa com a objecte artístic.

A la *Fase 3*, Black Tulip ens sorprèn un cop més amb una alteració total de l'espai, la condició de soterrani de la galeria queda subratllada (realçada), al presentar-nos un lloc d'ocultació. Ens mostra un espai on els elements es combinen per formar part d'un codi que convida a ser desxifrat. Presències de formigó, un feix de llum làser modulats per la interferència dels cossos, un so interior per ser desxifrat, i una peça de fusta en constant estat d'humitat es conjuguen en un temps sempre present. Al ben mig d'aquesta temporalitat viva i retinguda, una estructura lumínica separa l'espai en dos, contenint traces d'aquests llocs de confabulació o de laboratori.

A les dues fases anteriors vam veure com l'espai era radicalment abordat per provocar experiències ben diferenciades. La bastida ha estat l'eix conductor de les diferents etapes. I la seva estructura modular ha permès articular variacions sobre el mateix espai generant insospitades lectures.

Amb la col·laboració de:

*Per a més informació i/o imatges contactar amb Víctor Pérez (victor@estranydelamota.com).